

Kummitusjuna

Kotiteollisuus

Pari vuotta
vanhensi minua
ainakin kymmenellä
nyt en voi kuin ihmetellä
kuinka nopeasti
ohi kiitävät
tutut ja vieraat maisemat
uudet ja vanhat asemat

Uni laskee peiton
elämäni ylle
ja taas kaikki sekoittuu
kunnes viimein erottuu
mies, joka kantaa
itkemätöntä itkuaan
läpi kylmän maan
uudestaan ja uudestaan

Kummitusjuna!
sinne kirottuna
istun noiduttuna

Katselen aamuyötä
junan ikkunasta
aamukasteisia,
usvaisia peltoja
Näen itseni
usvan keskellä
yksin seisomassa
uudella asemalla